

Bc. Adéla Filounová: Základní škola Za vodou

Posudek vedoucího práce

Adéla Filounová pečlivě studovala školy. Zejména ty „alternativní“. Musíme ovšem konstatovat, že slovo alternativní je slovem relativním. Jde o to, co vlastně alternujeme a co považujeme za „klasické“. V tomto případě zcela zastaralé systémy postavené na tereziánské frontální výuce. Na nemodernosti nic nemění ani fakt, že je vše postaveno na konceptu jednoho z největších našich myslitelů J. A. Komenského. To, že „klasická“ výuka dodnes probíhá ve více než 90 % je obrazem našeho zcela neschopného řídicího systému založeného na setrvačnosti a neschopnosti udělat krok stranou.

Proto se o to musíme neustále alespoň pokoušet. Název Za vodou je příznačný, i když vlastně zcela eufemistický. Za vodou nejsme a trochu se obávám, že ani škola Adély Filounové není. Z mého pohledu diplomní projekt nedosáhl kýženého efektu, ukázat „skvělou alternativu“. A to přes to, že k tomu byly veškeré předpoklady splněny – místo, program, čas.

Při poměru jednotlivých ploch v navržené budově se nelze ubránit dojmu, že žák, malý žák, ani zde není na prvním místě. Škoda. Adéla Filounová pracovala průběžně, vytvořila mnoho variant a celkovou koncepci domu, včetně konstrukce, několikrát změnila. Zdá se ale, že cesta ještě nebyla zcela dokončena. Zdá se, že škola je stále trochu moc „tradiční“, nebojím se říci klasická. Ale udělat velký krok je prostě těžké. Ve stresu, který (zejména v posledních letech) nutně provází diplomní projekt je možná těžké experimentovat. To je největší škoda dnešního stavu „naší školy“ a rozhodně za to nemohou diplomanti. Ten krok stranou musí udělat především škola, nikoli studenti...

Doporučuji přijetí projektu Adély Filounové k obhajobě, a navrhuji známku C.

prof. Ing. arch. Roman Koucký